ประวัติวัดพลงช้างเผือก

บทกลอนในนิราศเมืองแกลงของท่านสุนทรภู่ที่ว่า

แล้วไปบางทางเถื่อนบ้าน "พงอ้อ"
ไม่เหลือหลอหลายตำแหน่งแสวงหา
จะเที่ยวดูผู้คนทำยาตา
ไม่เห็นหน้านึกระทดสลดใจ

ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์สันนิษฐานกันว่า คำว่า "พงอ้อ" นั้น หมายถึง บริเวณบ้านพลงช้างเผือกในปัจจุบัน

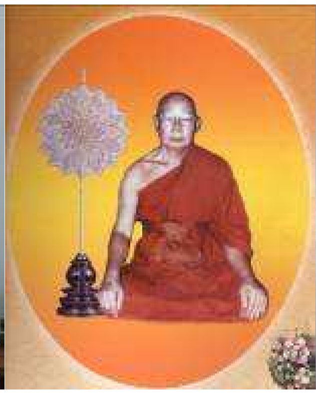

<u>พระอริยคุณาธาร (หล่ำ มหาสุวณฺโณ)</u>

ประมาณปี พ.ศ. 2427 นายลบ นางหลง (ต้นตระกูล เจริญรวย) บริจาคที่ดินและร่วมกับชาวบ้านพลงช้างเผือกสร้างวัดขึ้น เรียกชื่อวัดตามชื่อหมู่บ้านว่า **"วัดพลงนางช้างเผือก"** มีประวัติเล่ากันว่า เดิมเป็นป่าใหญ่เป็นทุ่งนาและบางส่วนเป็น **"ป่าพลุ"** (คือพื้นดินที่มีลักษณะเป็นหนองน้ำตื้น ๆ ดินเป็นโคลน ถ้าเดินลงไปดินจะดูด ยกเท้าไม่ขึ้น) มีพืชชนิดหนึ่งชื่อว่า **"พลง"** เป็นพืชประเภทหญ้า มีลำต้นคล้าย **"กก"** ชอบขึ้นในที่พลุ จึงทำให้มีชื่อเรียกพื้นที่นี้ว่า **"พลง"** คล้ายตามชื่อพืชไปด้วย มีช้างเผือกเพศเมียเชือกหนึ่ง (ช้างพัง) ลงมาที่พลงนี้แล้วติดหล่มถอนตัวไม่ขึ้นจนถึงแก่ความตาย ชาวบ้านจึงเรียกบริเวณนี้ว่า **"พลงอีเผือก"** ต่อมาเห็นว่าไม่สุภาพจึงเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า **"พลงนางช้างเผือก"** ภายหลังคำว่า **"นาง"** กร่อนไปเหลือเพียง **"พลงช้างเผือก"** จนถึงปัจจุบัน

วัดพลงช้างเผือก เป็นวัดที่มีชื่อเสียงทางการศึกษามานาน เพราะมีโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอตั้งอยู่ คือ โรงเรียนแกลง "วิทยสถาวร" ซึ่งแต่เดิมเป็นบริเวณป่าช้าเผาศพ ฝังศพของวัด โดยอดีตเจ้าอาวาสวัดพลงช้างเผือก พระราชอริยคุณาธาร (หล่ำ ยั่งยืน) เป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งขึ้นตั้งแต่ พ.ศ.2460-2465 และท่านยังเป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนวัดพลงช้างเผือกในปี พ.ศ. 2477 อีกด้วย

<u>พระประธานอุโบสถหลังเก่า</u> **<u>พระครูนิพัทธธรรมนาถ</u>** **<u>หลวงพ่อหมึก</u>** **<u>พระมหาชวน ชยกโร</u>**

ปูชนียวัตถุ – โบราณวัตถุ

พระพุทธรูป ปั้นปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 1.85 เมตร ประดิษฐานเป็นพระประธานประจำอุโบสถหลังเก่า สร้างโดยพระอธิการหมึกเป็นผู้ปั้น **(กาฬ)** เจ้าอาวาสวัดหินธาราม มีความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เรื่องลือและเป็นที่นับถือศรัทธาของชาวบ้านเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะช่วงการย้ายองค์พระเพื่อทำการรื้อถอนอุโบสถเดิม พร้อมขนานนามพระพุทธรูปองค์นี้ว่า **<u>"พระพุทธกาฬาภา มหาสุวรรโณภาส ธรรมนาถบพิธ"</u>** โดยการดำริของท่านพ่อหล่ำ **(มหาสุวณฺโณ)** และประดิษฐานในวิหารที่ท่านพ่อนาถสร้างถวาย ชื่อขององค์พระนั้นมาจากชื่อของเจ้าอาวาสของวัดรวมทั้งชื่อของพระผู้ปั้น โดยมีความหมายดังต่อไปนี้

พระพุทธกาฬาภา หมายถึง หลวงพ่อหมึกซึ่ง กาฬ หมายถึงสีดำ

มหาสุวรรณโณภาส หมายถึง ฉายาของท่านพ่อหล่ำ เมื่อครั้งอุปสมบทเป็นภิกษุ ได้รับฉายาว่า มหาสุวรรณโณภาส

ธรรมนาถบพิธ หมายถึง พระครูนิพัธธรรมนาถ หรืออาจารย์นาถ อดีตเจ้าอาวาสวัดพลงช้างเผือก พระประธานองค์นี้เมื่อมีการรื้อถอนอุโบสถหลังเดิมแล้วได้สร้างวิหารขึ้นมาใหม่และไม่ได้อัญเชิญท่านไปประดิษฐานยังอุโบสถใหม่ ปัจจุบันยังคงประดิษฐานอยู่ที่วิหาร วัดพลงช้างเผือก ที่พระครูนิพัธธรรมนาถจัดสร้างให้ ส่วนพระประธานในอุโบสถหลังใหม่ จัดพิธีหล่อที่วัดพลงช้างเผือก เมื่อวันที่ 3 มกราคม 2536 ลักษณะเป็นแบบพระพุทธชินราช หน้าตักกว้าง 3 ศอก 9 นิ้ว

ซึ่งในปัจจุบันได้มีการปรับปรุงสร้างวิหารใหม่ จากเดิมเป็นวิหารที่ท่านพ่อนาถสร้างถวาย และได้มีการเปลี่ยนแปลงนามของพระประธานในอุโบสถหลังเก่าใหม่ว่า **หลวงพ่อศักดิ์สิทธิ์**

